

วินัย คือ ความสำเร็จ

คนส่วนใหญ่เชื่อว่าการใช้วิธีบังคับกฎระเบียบจะทำให้เด็กมีวินัย สังคมไทยในอดีตเรานิยมใช้วิธีลงโทษหรือการเขยิบตี ถ้าไม่ทำตามที่พ่อแม่สั่ง หรือนักเรียนมาสาย ก็จะถูกครูลงโทษเป็นต้น เมื่อเด็กโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่จึงคิดว่า วินัย คือ การทำตามคำสั่งหรือ การโดนบังคับ ทำให้รู้สึกอึดอัด เมื่อได้ยินคำว่า วินัย ด้วยเหตุนี้วินัยจึงไม่ใช่เรื่องที่สนุกเลย ตรงกันข้ามหากกล่าวถึงคำนี้ขึ้นมาจะทำให้เกิดความเครียดเสียด้วยซ้ำ

ประสบการณ์ที่แต่ละคนได้รับ คือ การเรียนรู้บางอย่างหนึ่งและเป็นการเรียนรู้ที่มีความสำคัญที่สุด การเรียนรู้หรือประสบการณ์ที่ได้รับในวัยเด็กนั้น ย่อมมีผลต่อเนื่องมาจนทั้งวัยผู้ใหญ่ ดังที่กล่าวข้างต้นว่า เราผูกวินัยไว้กับกฎระเบียบและการลงโทษ มากกว่าที่จะผูกวินัยไว้กับความสำเร็จ โดยลืมไปว่า การฝึกฝนคนนั้นจะต้องใช้ความเมตตา การสอนและการจูงใจด้วยวิธีที่เหมาะสมมากกว่าการใช้ความรุนแรง หรือการบังคับ ดังนั้นเราจึงไม่สามารถเข้าถึงและเข้าใจวินัยตามตัวหนังสือที่ได้นิยามไว้

เราไม่เคยที่จะทำอะไรโดยไม่คิดและเรามักทำอะไรบนพื้นฐานของความคิดเดิม ๆ ด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นที่จะต้องคิดใหม่ต่อความคิดของเรา (Rethinking our thinking) เพราะความคิดของเราเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนานั่นเอง

หากพ่อแม่หรือครูเปลี่ยนจากการลงโทษ เป็นการสอนด้วยความรักและความปรารถนาดี ลูกหรือนักเรียนเปลี่ยนจากความเข้าใจที่ว่า ถูกบังคับ หรือลงโทษเป็นการเข้าใจว่า ได้รับการสอนเพื่อฝึกฝนการดำเนินชีวิตให้ได้ผลดี บรรยากาศในการส่งเสริมวินัยก็จะดีขึ้น

นอกจากคนจำนวนมากจะเข้าใจว่าวินัยเหมือนกับการบังคับหรือเป็นกฎระเบียบแล้วหลายคนก็อาจเข้าใจว่าวินัยคือการตื่นเช้าทุก ๆ วัน เพื่อไม่ให้มาทำงานสาย เพราะหากมาทำงานสายก็จะได้รับการพิจารณาเกี่ยวกับความก้าวหน้า นั่นก็คือการถูกลงโทษอีกเช่นกัน การถึงที่ทำงานทันเวลาก็เปรียบเหมือนการมาโรงเรียนทันเวลา เมื่อมาถึงแล้วก็ตั้งใจบ้างไม่ตั้งใจบ้างในการทำงานหรือทำงานด้วยความเฉื่อยชาเพื่อรอเวลากลับ นี่ก็อาจเป็นผลของการเรียนรู้เกี่ยวกับวินัยที่แคบเรียว และเป็นผลกระทบข้างเคียงด้านลบของการสร้างวินัยด้วยการควบคุม

วินัยที่แท้จริง จะเกิดขึ้นต่อเมื่อคน ๆ นั้น มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง และนำความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องนี้มาจูงใจการกระทำของตนเอง ซึ่งเข้าใจจำเป็นจะต้องฝึกฝนตนเองใหม่ด้วยความเต็มใจ ตัวอย่าง ความเข้าใจต่อวินัยที่ถูกต้อง เช่น

วินัย คือ การวางระเบียบสำหรับตนเองเพื่อฝึกฝนการดำเนินชีวิตให้ได้ผลดี

วินัย คือ การทำงานอย่างทุ่มเทมาก จนกว่าจะบรรลุเป้าหมาย ถ้าไม่มีวินัย เราก็ไม่มี
หลอดไฟ ไม่มียาเพนนิสซิลิน เพราะกว่าจะประดิษฐ์หลอดไฟ หรือค้นพบยาเพนนิสซิลิน นั้นไม่ใช่
เรื่องง่าย ๆ

วินัย คือ บางสิ่งบางอย่างนี้เราต้องทำทุกวันไม่ว่าเราจะชอบหรือไม่ เพื่อบรรลุเป้าหมาย
ต่าง ๆ ที่เราต้องการ เช่นเราอยากมีสุขภาพดีก็ต้องเลือกรับประทานอาหารที่มีประโยชน์และออก
กำลังการสม่ำเสมอ หรือต้องการเล่นดนตรีให้เก่งก็ต้องฝึกซ้อมทุก ๆ วัน เป็นต้น

วินัย จึงมีความหมายมากกว่า ระเบียบหรือข้อบังคับ และมีความหมายต่อการพัฒนา
ชีวิตของเรา หากเราเข้าใจว่า วินัยเป็นสิ่งดีงามเราย่อมปรารถนาที่จะฝึกฝนตนเองให้เป็นผู้มี
วินัย จนสามารถใช้วินัยเป็นเครื่องมือในการทำงานจนบรรลุเป้าหมายและสร้างความสำเร็จในด้าน
ต่าง ๆ ที่เราต้องการให้เกิดขึ้นได้

ม.ศักดิ์ฉัตรรงค์ ช้อนขุนทด
เจ้าหน้าที่ฝ่ายกิจการนักเรียน